

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 61.

Vydána dne 6. července 1922.

Obsah: (181. a 182.) 181. Nařízení o lékařských prohlídkách válečných poškozců. — 182. Vyhláška o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu.

181.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. června 1922

o lékařských prohlídkách válečných poškozců.

Na základě § 26, odst. 3., a § 35, odst. 2., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

(1) Váleční poškozců světové války (§ 1 zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n.), jejichž nárok na důchod podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., závisí na snížení výdělečné schopnosti (§§ 8, 17, 25 tohoto zákona), jsou povinni, pokud se tak dosud nestalo a kdykoli toho bude potřeba, podrobiti se lékařským prohlídkám.

(2) Z prohlídek těchto jsou vyjmuti vojenská gáristé, poddůstojníci z povolání a jejich příslušníci a pozůstalí (§ 44 zákona).

§ 2.

(1) Všichni váleční invalidé, kteří přicházejí v úvahu při provádění zákona o požitcích válečných poškozců, jsou povinni podrobiti se těmto prohlídkám bez ohledu na to, zda již byli vojenskými superarbitračními komisemi prohlédnuti a jimi za válečné invalidy uznáni. Této povinnosti invalidé dostáli, přihlásili-li se již k sociálně-lékařské prohlídce podle vládních nařízení ze dne 23. dubna 1919, č. 224 Sb. z. a n., případně ze dne 29. října 1919, č. 575 Sb. z. a n.; nařízení toto se nevztahuje na osoby, které byly sociálně-lékařskými komisemi již prohlédnuty a neuznány právoplatně válečnými invalidy.

(2) Z ostatních válečných poškozců jsou povinni podrobiti se prohlídkám podle tohoto nařízení pouze ti, kteří k tomu budou vyzváni úřady pro péči o válečné poškozců.

§ 3.

(1) Místně příslušná okresní úřadovna pro péči o válečné poškozců (§ 2 vládního nařízení ze dne 17. října 1919, č. 561 Sb. z. a n.) oboře válečného poškozců po vykonaném šetření o jeho osobních a majetkových poměrech k prohlídce, kterou provede lékař ustanovený ministerstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy; administrativní práce spojené s prohlídkou provede úředník okresní úřadovny.

(2) V případech, kdy lékař není s to učiniti při prohlídce konečný nálezy, vyžádá si na jeho návrh okresní úřadovna potřebný odborný posudek.

§ 4.

Na základě prohlídky anebo odborného posudku podá lékař písemné dobrozdání obsahující nálezy o výdělečné neschopnosti válečného poškozců v procentech. Jde-li o válečného invalidu, jest v nálezu udati též, zda poranění či choroba atd. dotýká jest v souvislosti s vojenskou službou (příp. vojenskými úkony nebo zajetím) za světové války (§ 1 zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n.); dle okolností jest též připojiti posudek o tom, která další opatření jsou nutná nebo vhodná ve směru léčení.

§ 5.

(1) Okresní úřadovna předloží lékařské dobrozdání spolu se spisy příslušnému Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozců (§ 1 vládního nařízení ze dne 17. října 1919, č. 561 Sb. z. a n.), jenž oboje přezkouší a může po slyšení svého úředního lékaře, pří-

padně po nové prohlídce, určení výdělečné schopnosti v procentech (u invalidů též výrok o souvislosti s vojenskou službou, příp. válečnými úkony nebo zajetím) změnit.

(2) Zemský úřad vydá osobě, jež se o důchod uchází (případně osobě, která byla znovu k prohlídce předvolána), písemný výměr, jímž rozhodne o přiznání či nepřiznání důchodu, případně o jeho výši. V případech, jichž se týká toto nařízení (§ 1), obsahuje výměr (§ 33 zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.):

a) stanovení procenta nezpůsobilosti výdělečné (u osob hlásících se za invalidy též výrok, jímž byl dotyčný uznán nebo neuznán válečným invalidou),

b) rozhodnutí o důchodu.

§ 6.

(1) Do tohoto výměru přísluší válečným poškozcům, jichž se týká toto nařízení (§ 1), právo odvolati se ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výměru k „Zemské odvolací komisi pro válečné poškozence“ co do stanovení procenta výdělečné neschopnosti (u osob hlásících se za invalidy též co do výroku, jímž nebyli uznáni za válečné invalidy) [§ 5, odst. 2., lit. a).] Odvolání jest podati buď ústně k protokolu nebo písemně u okresní úřadovny pro péči o válečné poškozence příslušné podle místa bydliště, případně pobytu válečného poškozence (§ 35 zákona).

(2) Okresní úřadovny zašlou ihned odvolání příslušnému Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence, který je předloží zemské odvolací komisi.

(3) Odvolání jest podáno ve lhůtě, je-li buď odevzdáno nejpozději v poslední den lhůty v úředních hodinách příslušnému úřadu, anebo nejpozději v tento den prokazatelně podáno u poštovního úřadu, třebas by bylo doručeno příslušnému úřadu po uplynutí lhůty. Do lhůty 90 dnů nezapočítává se den doručení výměru. Je-li poslední den lhůty neděle neb všeobecný svátek, končí lhůta nejbližším dnem všedním.

§ 7.

(1) „Zemská odvolací komise pro válečné poškozence“ zřízena jest u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence. Skládá se z 5 členů a to po jednom ze zástupců ministerstva sociální péče a ministerstva financí, ze 2 zástupců invalidů a z předsedy (vyššího úředníka státní správy). Zástupce minister-

stva jmenují dotyčná ministerstva, zástupce invalidů ministerstvo sociální péče na návrh organizací válečných poškozců, předsedu jmenuje ministerstvo sociální péče v souhlase s příslušným ústředním úřadem. Stejným způsobem budou jmenováni náhradníci. Ustanovení o složení zemské odvolací komise podléhá platnost do 31. prosince 1922.

(2) Jako referent bez práva hlasovacího bude při komisi působiti úředník vyslaný Zemským úřadem pro péči o válečné poškozence, jako znalec pak lékař jmenovaný ministerstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(3) Zemská odvolací komise rozhoduje o odvoláních ohledně stanovení procenta výdělečné neschopnosti (u osob hlásících se za invalidy též o výroku, jímž nebyla dotyčná osoba uznána válečným invalidou) s konečnou platností.

§ 8.

Pro jednání před zemskou odvolací komisí bude vydán ministerstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem financí jednací řád, který též určí, jak budou za své funkce honorováni členové zemské odvolací komise, jakož i lékaři zúčastnění na zmíněném řízení.

§ 9.

(1) Na průkaz obsílkou má válečný poškozenec nárok na bezplatnou jízdu z místa svého bydliště (případně pobytu) do sídla okresní úřadovny, jakož i do místa, kam je za účelem odborné prohlídky odkázán, a zpět, a to na všech státních drahách (železničních, vodních, elektrických, autobusových atd.), případně nárok na náhradu jízdného na drahách nestátních.

(2) Totéž platí obdobně o předvolání před Zemskou odvolací komisí.

§ 10.

(1) Domnívá-li se válečný poškozenec, že jeho zdravotní stav se zhoršil v důsledku vojenské služby konané za světové války v době po vykonané lékařské prohlídce, může žádati u příslušné okresní úřadovny pro péči o válečné poškozence o opětné provedení lékařské prohlídky podle předchozích předpisů (§ 29, odst. 3., zákona).

(2) Zemský úřad pro péči o válečné poškozence jest oprávněn kdykoli později naříditi opětnou prohlídku válečných poškozců [§ 31, lit. a), zákona].

§ 11.

Předchozí předpisy platí obdobně pro prohlídky československých válečných poškozenců, bydlících trvale v cizině s výhradou těchto ustanovení:

1. Zastupitelské úřady československé republiky v cizině, které podle nařízení vládního ze dne 29. října 1919, č. 575 Sb. z. a n., byly povinny provést soupis válečných poškozenců bydlících v cizině, a které, pokud se týká agendy lékařských prohlídek válečných poškozenců, vykonávají funkce obdobné funkcím okresních úřadoven, poukáží válečné poškozence jmenované v § 1 tohoto nařízení po provedení šetření k prohlídce lékařské příslušným úředním (vyslaneckým, konsulárním) lékařem československým, pokud možno v sídle zastupitelského úřadu, za součinnosti konsulárního úředníka, anebo lékařem cizozemské veřejné služby zdravotní.

2. Lékařské dobrozdání, jakož i ostatní spisy jest předložiti Zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence v Praze, u něhož jest soustředěna veškerá péče o československé válečné poškozence bydlící v cizině.

3. Odvolání v tomto případě jest ohlásiti u příslušného zastupitelského úřadu československé republiky a rozhodne o něm zvláštní „Odvolací komise pro válečné poškozence bydlící v cizině“, zřízená se sídlem v Praze.

§ 12.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Současně pozbývají platnosti vládní nařízení ze dne 23. dubna 1919, č. 224 Sb. z. a n., o dodatečných prohlídkách válečných invalidů, a ze dne 29. října 1919, č. 575 Sb. z. a n., o sčítání (soupisu) válečných poškozenců československých v cizině a o sociálně-lékařských prohlídkách československých invalidů v cizině. Tímto dnem přestává činnost dosavadních sociálně-lékařských komisí prohlídkových, jak okresních, tak odvolacích. Případy dosud nevyřízené budou bez ohledu na stav řízení dojednány podle předpisů tohoto nařízení.

(2) Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby vzhledem k zvláštním poměrům v Podkarpatské Rusi provedlo tam v dohodě s ministerstvem financí organizaci lékařských prohlídek válečných poškozenců odchýlným způsobem v rámci zásad stanovených tímto nařízením.

§ 13.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Černý v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Tučný v. r.	Šrámek v. r.
A. Novák v. r.	Habrman v. r.
L. Novák v. r.	Srba v. r.

Staněk v. r.,

182.

Vyhláška ministra zemědělství ze dne 27. června 1922

**o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze
státního melioračního fondu.**

Na základě § 3, předposledního odstavce, zákona ze dne 19. prosince 1919, č. 21 Sb. z. a n. z roku 1920, vyhláshuji, že mezi ministerstvem zemědělství, příslušným zemským (správním) výborem a zájemníky dojednány byly úmluvy o úhradě nákladu provádění a udržování pro tyto podniky:

I. Meliorační podnik vodního
družstva v Černilově, okres
Hradec Král.:

Rozpočtený vícenáklad podniku 9,326.765 K
(úprava potoků a odpadů
90.717 K, meliorace 9,236.048
K).

Udržovací fond pro celý podnik 1,452.000 K
(na udržování regulací a úprav
odpadů 940.000 K, na udržo-
vání meliorací 512.000 K).

Příspěvek státního melioračního fondu:

na úpravu potoků a odpadů 40%	
až do částky	36.287 K,
na meliorace 30% až do částky 2,770.814 K,	
na udržování regulací a úprav	
odpadů 40% v částce	376.000 K,
na udržování meliorací 30%	
v částce	153.600 K.

Příspěvek zemského správního výboru
českého:

na úpravu potoků a odpadů 30%	
až do částky	27.215 K,
na meliorace 20% až do částky 1,847.209 K,	